

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/168/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114211676
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114211676.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: J. K., G., XX.X.XXXX, bytom O. XX, XXX XX O., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Igora Šafranka, so sídlom vo Svidníku, ul. Sov. hrdinov 163/66 p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mliekarenská 10, IČO: 35792752, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47233516, o neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy takto

rozhodol:

určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa XX.X.XXXX a dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa X.X.XXXX sú neplatné,

žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 677,22 Eur, na účet právneho zástupcu žalobkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žalobami doručenými súdu dňa XX.X.XXXX pod sp.zn. XX R. XXX/XXXX a dňa XX.X.XXXX pod sp.zn. XX R. XXX/XXXX sa domáhala určenia neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy pod č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa XX.X.XXXX a pod č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa X.X.XXXX.

Žaloby odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila úverové zmluvy, ktoré obsahovali neprijateľné podmienky (rozhodcovskú doložku, sankčné poplatky, revolving, dohodu o zrážkach zo mzdy a podobne). Uviedla, že súčasťou formulárových zmlúv sú aj napadnuté dohody o zrážkach zo mzdy na základe ktorých žalovaný požiadal jej zamestnávateľa o výkon zrážok zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu a bez odsúhlasenia súdom. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyňa považuje za rozporný s právom Európskej únie a medzinárodnou zmluvou o fungovaní EÚ a preto tieto považovala za neplatné pre rozpor s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu preto navrhla predložiť vec Ústavnému súdu SR, prípadne Súdnemu dvoru EÚ. Poukázala na to, že dohody o zrážkach zo mzdy umožňujú postihnúť majetok spotrebiteľa, vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore so zákonom a tým sa tento inštitút dostáva do zásadnej kontroverzie s právom EÚ a článkom 7 Ústavy SR. Pokiaľ ide o právo EÚ poukázala na článok 6 odsek 1 Smernice 93/13 EHS, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa.

Následne citovala časti viacerých rozhodnutí Súdneho dvora, v ktorých sa poukazuje na nerovnováhu v rámci kontraktácie na úkor spotrebiteľa a zdôvodňuje sa ex offio ochrana spotrebiteľa.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil s odôvodnením, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola a stále je zabezpečovacím prostriedkom, ktorý nielenže nie je vylúčený z oblasti spotrebiteľských zmlúv, ale súčasne s účinnosťou od 1.5.2014 je osobitne regulovaný. V rámci prípravy a zavedenia daného zákona bol zákon v rámci legislatívneho procesu vyhodnotený ako právny predpis v súlade aj s úijným právom. Uvedená skutočnosť znamená, že rozhodnutie zákonodarcu nielenže bolo prijaté v rámci jeho jedinečnej právomoci prijímať zákony, ale stalo sa tak na základe toho, že zákon je zlučiteľný so všetkými záväzkami vyplývajúcimi Slovenskej republiky z členstva v EÚ.

Poukazovanie na tzv. infringement Európskej komisie proti Slovenskej republike č. 2012/4165 je nedôvodné, nakoľko po rozhodnutí Súdneho dvora EÚ ohľadom dobrovoľných dražieb je minimálne prekonanou argumentáciou. O to viac, že daný list komisie nezohľadňuje žiadne špecifiká národnej právnej úpravy. Ani v rámci novozavedených podmienok regulácie zabezpečenia prostredníctvom dohody nebolo zavedené ani to, žeby vykonávanie zrážok zo mzdy malo podliehať nejakému predchádzajúcemu preskúmvaniu. Žalobkyňa tak formuluje požiadavky dotýkajúce sa platnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré nemajú nielen oporu v zákone, ale sú v rozpore s vôľou zákonodarcu. Je neprípustné meniť zákon takýmto spôsobom, pretože v tomto prípade neide o jeho interpretáciu, ale o doplnenie nových požiadaviek vo vzťahu k platnosti právneho úkonu a zmenu rozhodnutia zákonodarcu, ktorým boli definované podmienky platnosti úkonu a jeho realizácie. Nie je pravdou tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého nemá možnosť namietat' zásah do majetku pri zrážkach zo mzdy. Vnútroštátne právo jednak definuje maximálnu výšku zrážok zo mzdy, ale súčasne dáva spotrebiteľovi dostatočne široký priestor uplatniť obranu proti samotnej pohľadávke zabezpečenie dohodou o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa vo svojich tvrdeniach totiž nevychádza z podstaty dohody ako takej, ale spochybňuje ju práve prostredníctvom resp. s poukazom na zabezpečenú pohľadávku. Teda nie dohoda samotná, ale pohľadávka ako taká je dôvodom argumentov žalobkyne. V zmysle takto vymedzeného návrhu potom návrh nedôvodne smeruje voči dohode o zrážkach zo mzdy.

Z podaného návrhu je nezistiteľný jediný argument svedčiaci o tom pre ktoré by zabezpečenie nároku, ktoré nikdy nemôže mať povahu neprijateľnej podmienky prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy má byť neplatné, či v rozpore so zákonom. Výška zrážky nemôže jednak prevýšiť sumu uvedenú v zmluve a súčasne ani takú, aká by bola strhávaná zo mzdy pri výkone rozhodnutia. Pri istine neide o žiadne plnenie z neprijateľnej podmienky a ani iné plnenie, u ktorého by sa mal konštatovať nejaký rozpor alebo pochybnosť. Z uvedeného dôvodu žiadal žalovaný žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, úverovými zmluvami, dohodami o zrážkach zo mzdy, listami žalovaného, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa XX.X.XXXX uzatvorili úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Zmluvu najprv podpísala žalobkyňa dňa XX.X.XXXX s vyplnením údajov v kolónke 5 označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere, v ktorých sa uvádza výška požadovaného úveru 1.140 Eur, splatnosť 42 splátok po 61,08 Eur mesačne, ročná úroková sadzba 70,01 % a predpokladaná RPMN 70,01 %.

Žalovaný predmetnú zmluvu podpísal dňa XX.X.XXXX a v kolónke 6, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere vypísal údaje o schválenom úvere, ktoré sú totožné ako v kolónke 5, okrem RPMN, kde sa uvádza 69,79 %.

Zhodným spôsobom bola uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú najprv podpísala žalobkyňa dňa XX.X.XXXX s vyplnením údajov v kolónke 5 označenom ako údaje o požadovanom revolvingovom úvere s uvedením výšky úveru 1.410 Eur, splatnosti 42 mesačných splátok po 75,55 Eur mesačne, ročnej úrokovej sadzby 70,02 %, predpokladanej RPMN 70,02 % a priemernej RPMN 46,30 %.

Žalovaný predmetnú zmluvu podpísal dňa 3.X.XXXX a v kolónke 6, kde sú uvedené údaje o schválenom revolvingovom úvere vypísal údaje o schválenom úvere s inými údajmi ako v kolónke 5, kedy sa uvádza výška úveru 420 Eur, splatnosť v 42 mesačných splátkach po 22,51 Eur, RPMN 69,63 %, ročnej úrokovej sadzby 40,05 % a priemernej hodnoty RPMN 46,30 %. Súdu je z jeho činnosti známe, že žiadna písomná akceptácia návrhov žalovaného vo vzťahu k údajom o schválenom revolvingovom úvere zo strany žalobkyne v dôsledku iného údaju RPMN pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX a údajov o schválenom revolvingovom úvere pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX neexistuje.

S totožnými dátumami boli uzavreté aj samotné písomné dohody o zrážkach zo mzdy, v ktorých sú uvedení obaja účastníci, pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX sú uvedené mesačné zrážky vo výške 61,08 Eur a pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX vo výške 22,51 Eur.

V bode 1. uvedených dohôd je konkretizovaná pohľadávka žalovaného a to na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.140 Eur a na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 420 Eur. Ďalej sa uvádza, že pohľadávka zabezpečovaná týmito dohodami je tvorená úverom, vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru, uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vzniknú na základe alebo v súvislosti s predmetnými zmluvami o úvere a prípadnými jej dodatkami.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že k podpísaniu dohôd o zrážkach zo mzdy bola prinútená tým, že obchodný zástupca sa vyjadril, že úver jej môže byť poskytnutý len za podmienky podpísania predmetných dohôd.

Listom zo dňa XX.XX.XXXX žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne Y. G. A. O. B..Q..P. Z. O. o výkon zrážok zo mzdy na základe predloženej dohody zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX s tým, že jeho pohľadávka k 11.XX.XXXX predstavuje sumu 2.565,64 Eur.

Listom zo dňa XX.X.XXXX žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o výkon zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX s tým, že jeho pohľadávka k XX.X.XXXX predstavuje sumu 945,52 Eur.

Uznesením zo dňa XX.X.XXXX súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému použiť dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX do právoplatnosti skončenia vo veci samej a tento zákaz bol vyslovený aj vo vzťahu k zamestnávateľovi žalobkyne, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa XX.X.XXXX.

Totožné predbežné opatrenie súd vydal aj vo vzťahu dohody o zrážkach zo mzdy pod č. XXXXXXXXXXXX a to uznesením zo dňa XX.X.XXXX, ktoré však bolo uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa XX.X.XXXX pod sp.zn. XX R. XX/XXXX zmenené tak, že návrh žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia bol zamietnutý.

Žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti uvedených dohôd o zrážkach zo mzdy v zmysle ustanovenia § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku pre rozpor s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka.

Pri žalobe podľa § 80 písm. c) O.s.p. je súd povinný predovšetkým skúmať či žalobkyňa má naliehavý právny záujem na tejto určovacej žalobe, ktorý žalobkyňa v žalobách neuviedla.

Vychádzajúc z obsahu žaloby mal súd za preukázaný naliehavý právny záujem žalobkyne na uvedených určovacích žalobách.

V príslušných úverových zmluvách totiž chýbajú jej podstatné náležitosti, pre ktoré sa úvery považujú za bezúročné a bezodplatné, pričom žalovaný napriek spornosti výšky pohľadávky požiadal zamestnávateľa žalobkyne o realizáciu predmetných dohôd o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa preto má naliehavý právny záujem na určení ich neplatnosti, keďže žalovaný nebude môcť bez posúdenia jeho pohľadávky súdom naďalej vymáhať plnenie od žalobkyne, na ktoré nemá nárok.

Žalobkyňa neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka zdôvodňovala rozporom s právom EÚ, s čím sa súd nestotožnil. Žalobkyňou nebolo preukázané, žeby napadnutá dohoda bola v priamom rozpore s nejakou konkrétnou právnou normou.

Okrem iného súčasná právna úprava v ustanovení § 5a zák.č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa pripúšťa zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy za predpokladu, že táto bola uzatvorená vo forme osobitnej listiny a spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzatvorenia a mal možnosť takúto dohodu odmietnuť.

V danom prípade však súd dospel k záveru o absolútnej neplatnosti napadnutých dohôd iných dôvodov a keďže je túto otázku povinný súd ex offio skúmať bez nutnosti zmeny dôvodov žaloby, súd sporné dohody skúmal predovšetkým v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka, preto súd nevyhovel podnetu žalobkyne, aby súd dal návrh na Ústavný súd SR, prípadne prejudiciálnu otázku na súdny dvor EÚ či inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je rozporný s právom EÚ, prípadne s medzinárodnou zmluvou.

Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, právny úkon musí byť urobený slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatným právnym úkonom.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že predmetné dohody o zrážkach zo mzdy bola nútená podpísať ako podmienku poskytnutia predmetných úverov.

Keďže preukázateľne táto nemala skutočnú vôľu uzavrieť uvedené dohody o zrážkach zo mzdy a teda pri uvedených právnych úkonoch absentuje u nej zhoda jej vôle s prejavom pre takýto nedostatok vážnosti, sú napadnuté dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle ust. § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom.

Zároveň podľa názoru súdu týmto právnym úkonom chýba aj ďalšia náležitosť a to ich určitosť z dôvodu nesplnenia podstatných náležitostí dohody o zrážkach zo mzdy predpokladaných zákonom.

Podľa § 551 Občianskeho zákonníka, dohoda o zrážkach zo mzdy musí obsahovať označenie jej účastníkov, identifikáciu pohľadávky, výšku zrážok zo mzdy, ale aj platiteľa mzdy.

V prípade dohody o zrážkach zo mzdy sa veriteľ dostáva do majetkovo-právneho styku s ďalším subjektom, ktorý nie je priamym účastníkom dohody, t.j. s platiteľom mzdy a preto musí byť náležite identifikovaný. Presné označenie platiteľa mzdy je potrebné už z toho dôvodu, že tento musí mať spoľahlivý doklad o tom, že zrážky vykonáva oprávnené (Komentár k § 551 OZ, Autor: JUDr. Imrich Fekete).

V danom prípade nepochybne označenie platiteľa mzdy v napadnutých dohodách chýba. Zároveň podľa názoru súdu nie je dostatočne určito vymedzená ani pohľadávka žalovaného v uvedenej dohode. Dohodou o zrážkach zo mzdy môže byť zabezpečená iba peňažná pohľadávka, ktorá je splatná, alebo pohľadávka na opakujúce sa plnenie splatné v budúcnosti (napr. výživné), avšak v prípade predmetných dohôd v čase ich uzatvorenia ešte neexistovala splatná pohľadávka žalovaného, ktorá navyše v týchto dohodách nie je vymedzená dostatočne určito. Uvedené dohody o zrážkach zo mzdy obsahujú iba sumu poskytnutých úverov, avšak predmetom dohôd je aj nešpecifikované príslušenstvo pohľadávky, dokonca aj náklady, ktoré by vznikli žalovanému pri vymáhaní pohľadávky a ďalšie prípadné pohľadávky a zmluvné pokuty.

Takto vymedzený predmet dohôd zrážok zo mzdy rozhodne nespĺňa základný predpoklad platnosti právneho úkonu a to jeho určitosť, čo podľa názoru súdu má za následok neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy. Napokon nedostatok určitosti uvedených právnych úkonov je preukázaná aj tým, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o výkon zrážok zo mzdy pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX vo výške 2.565,64 Eur a pri zmluve č. XXXXXXXXXXXX vo výške 945,52 Eur.

Dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím inštitútom, majúcim akcesorický charakter k úverovej zmluve a teda pokiaľ je neplatná úverová zmluva alebo jej časť, je neplatná aj dohoda o zrážkach zo mzdy.

Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie takto poskytnutej sumy. V danom prípade súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v prípade ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, ale neide o spotrebiteľský úver, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, odplata nesmie prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy.

Je nepochybné, že neprimerané vysoké úroky dojednané v zmluvách o spotrebiteľských úveroch sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podľa názoru súdu podstatne presahuje obvyklú mieru v dobe dojednania určenú s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými najmä bankami pri poskytovaní úverov.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že úroky dojednané v predmetných spotrebiteľských zmluvách túto obvyklú mieru podstatným spôsobom neprevyšujú, keďže boli dojednané maximálne vo výške cca 2-násobku priemernej úrokovej sadzby pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzatvorenia predmetných úverových zmlúv (viď www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> 15,39 % - 9/2013, 14,03 % - 3/2014 pri úveroch s dobou splatnosti 1 - 5 rokov).

Na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na rozhodnutie KS v Prešove zo dňa 10.12.2008 pod sp.zn. 3 Co 67/2008, ktorým odvolací súd dospel k záveru primeranosti dojednaných úrokov v rozsahu 25 % s prihliadnutím na priemernú úrokovú mieru z úverov obchodných bánk v čase uzatvorenia prejednávanej zmluvy o úvere, ktorá v rozhodnom období bola vo výške 11,02 %.

Z uvedeného odôvodnenia rozhodnutia je teda možné vyvodiť jednoznačný záver, že odvolací súd považoval za primeranú výšku úrokov v prejednávanej zmluve zodpovedajúcej približne 2-násobku úrokových sadzieb za úvery poskytované obchodnými bankami v čase prejednávanej zmluvy.

Aj v rozhodnutí KS v Prešove zo dňa 25.10.2013 pod sp.zn. 3 Co 151/2013 odvolací súd dospel k záveru, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk, pričom sa musia zohľadniť aj osobitosti prípadu.

Podľa výpočtu súdu pri výške poskytnutého úveru v sume 1.140 Eur podľa úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, dobe splácania 42 mesiacov a celkovej sumy, ktorá má byť splatená vo výške 2.565,36 Eur, je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 26,08 % a RPMN 70,01 % ročne.

Pri úvere č. XXXXXXXXXXXX pri výške poskytnutého úveru 420 Eur, dobe splácania 42 mesiacov a celkovej sumy, ktorá má byť splatená vo výške 945,02 Eur, je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 26,07 % a RPMN 69,90 % ročne.

Na základe uvedených skutočností preto súd dospel k záveru, že výška úrokovej sadzby prejednávaných zmlúv podstatným spôsobom neprevyšujú obvyklú mieru úrokov z úverov poskytovaných komerčnými bankami v čase ich uzatvorenia a teda neide o zmluvne dojednanie, ktoré by odporovalo ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka.

V zmysle ust. § 9 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. v účinnom znení, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať podľa písmena k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a podľa písmena j) ročnú percentuálnu mieru nákladov s tým, že pokiaľ spotrebiteľský úver tieto náležitosti neobsahuje v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. a) citovaného zákona, považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z predložených rovnopisov zmlúv o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej so žalobkyňou mal súd za preukázané, že táto neobsahuje vyššie uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko neobsahuje špecifikáciu v akom rozsahu tá ktorá mesačná splátka zahŕňa v sebe úhradu istiny a uplatneného úroku.

Zároveň absentuje platná dohoda písomnou formou o výške RPMN, keďže táto bola iná v návrhu na uzatvorenie zmluvy zo strany žalobkyne a iná v akceptácii žalovaného. Je pritom právne bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnejšiu, keďže rozhodujúci je záver o tom či vznikla platná dohoda o RPMN.

V súlade s ust. § 44 ods.2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za návrh nový. Tak aj v danom prípade v dôsledku tejto zmeny RPMN bolo potrebné vyjadrenie žalovaného k zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalobkyňa musela písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo (rozsudok KS v Žiline č.k. 6 Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014).

Okrem iného pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pri tejto nebola preukázaná písomná akceptácia nielen nového návrhu o výške RPMN, ale aj ďalších podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo vzťahu k výške poskytnutého úveru, mesačnej splátky úveru, ako aj ročnej úrokovej sadzby.

Keďže predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahujú, poskytnuté úvery v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. a) zák.č. 129/2010 Z.z. sa považujú za bezúročné a bezodplatné. Na základe uvedeného preto aj dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré sa nevzťahujú iba na istinu úverov, ale zabezpečujú aj neexistujúcu pohľadávku vo vzťahu k príslušenstvu úveru, sú uzatvorené v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka a teda ide o neplatné právne úkony. Preto súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnej žalobkyni bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia:

-do spojenia vecí pod sp.zn. XX R. XXX/XXXX Q. XX R. XXX/XXXX náhrada trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej pomoci:

prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods.1 písm. a) a § 11 ods.1) vyhl. č. 655/2004 Z.z - 2 x 61,87 Eur, žaloba podľa § 13a ods.1 písm. c) a § 11 ods.1) vyhl. č. 655/2004 Z.z - 2 x 61,87 Eur, návrh na nariadenie predbežného opatrenia podľa § 13a ods.2 písm. a) a § 11 ods.1) vyhl. č. 655/2004 Z.z - 2 x 30,94 Eur, režijný paušál 6 x 8,04 Eur

- po spojení vecí podľa § 13 ods.3 a § 11 ods.1) vyhl. č. 655/2004 Z.z. - vyjadrenie k odvolaniu žalovaného z 8.7.2014 - 82,49 Eur, zastúpenie na pojednávaní 11.2.2015 - 86,05 Eur, režijný paušál 1 x 8,04 Eur a 1 x 8,39 Eur

- náhrada cestovného motorovým vozidlom Škoda Fabia Svidník - Prešov a späť (120 km) pri priemernej spotrebe 5,2 litra/100 km a cene pohonných hmôt 1,294 Eur/1 liter a základnej náhrady vo výške 0,183 Eur/km - po zaokrúhlení predstavujú cestovné náhrady sumu 0,26 Eur/km, čo predstavuje pri trase 120 km - 31,20 Eur, ktorá bola priznaná podľa vyčíslenia v rozsahu 1 vo výške 7,80 Eur a k tomu prislúchajúca náhrada za premeškaný čas za 4 polhodiny x 13,98 Eur v rozsahu 1 vo výške 13,98 Eur.

- 20 % DPH zo sumy 564,35 Eur vo výške 112,87 Eur, teda žalobkyni bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia podľa § 11 ods.1, 13a, 15, 16, 17 a 18 vyhl.č. 655/2004 Z.z. v celkovej výške 677,22 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.